

Doma in po svetu

— PREGLED NAJVAŽNEJŠIH DOGODKOV —

Letalska nesreča na Japonskem terjala 520 življenj — Štirje potniki preživeli

TOKIO, Ja. — Včeraj je treščilo v goro kakih 70 milj severozahodno od Tokia potniško letalo znamke B-747 japonske letalske družbe, na katerem je bilo 509 potnikov in 15 članov posadke. Pred nesrečo je bil pilot sporočil tokijskim kontrolorjem poletov, da so zadnja vrata na letalu »zlomljena« in da letala ne more več kontrolirati. Reševalci, ki so prišli na kraj nesreče, so bili presenečeni, ko so našli štiri potnike, ki so nesrečo preživeli. Med njimi sta neka deklica in njena mati. Kot kaže, je bilo na letalu 21 tujcev, od teh dva Amerikanca.

Nesreča je bila najhujša enoletalska v zgodovini civilnega letalstva. Več kot 580 potnikov je bilo ubitih pred leti, ko sta trčili na letališču na Kanarskih otokih dve letali. Letos je že bilo več hudih letalskih nesreč, ki so skupaj terjale več kot 1000 življenj.

Pilot Delta letala ni bil obveščen o nevarnih vremenskih razmerah

FORT WORTH, Tex. — Včeraj je Zvezni urad za civilno letalstvo objavil magnetofonski trak, na katerem je posnet pogovor med kontrolorjem poletov na letališču Dallas-Fort Worth in pilotom potniškega letala Delta letalske družbe v zadnji minuti, predno je Delta letalo treščilo na tla med pristajanjem 2. avgusta. V nesreči je bilo ubitih 134 ljudi.

Trak potrjuje, da pilot Delta letala ni bil nič obveščen o nevarnih vremenskih razmerah na letališču ob času pristajanja. Divjala je namreč nevihta z močnimi vetrovi. V takih nevihtah je veter nevaren, ker lahko hitro spremeni svoj smer. Kontrolor je celo svetoval pilotu, naj zmanjša hitrost med pristajanjem, v obstoječih razmerah bi pa bil moral pilot leteti hitreje. Kontrolor je sicer videl v trenutku pred nesrečo, da leti letalo prenizko, a je že bilo prepozno. Pilot sam ni imel več nobene možnosti, da bi nesrečo preprečil.

Velika demonstracija proti apartheidu v Washingtonu — Včeraj v Južni Afriki ubitih 11 črncev — Reaganova vlada kritična

WASHINGTON, D.C. — Včeraj se je v tem mestu zbralo kakih 5.500 demonstrantov, ki so protestirali proti sistemu apartheida v Južni Afriki. Med demonstranti je bilo več znanih osebnosti, od lanskega predsedniškega tekmeca v demokratični stranki Jesseja Jacksona do Corette King, vdove črnkega voditelja Martina Luthra Kinga, od newyorškega župana Edwarda Kocha do filmskega zvezdnika Paula Newmana. Demonstracija se je začela pred washingtonskim spomenikom, nedaleč od Bele hiše, in potem krenila proti State Departmentu. Jackson je primerjal današnjo Južno Afriko z nacistično Nemčijo in da je dolžnost ZDA, da v celoti opustijo podpiranje zločinske južnoafriške vlade in njenega apartheidskega sistema.

V Južni Afriki je bilo tudi včeraj več izgredov. V raznih incidentih je bilo ubitih 11 črncev. V Johannesburgu so policisti napadli univerzitetne študente, ki so demonstrirali proti politiki vlade. Med študenti je bilo več belcev, južnoafriška televizija je prvič obširno poročala o tej in drugih demonstracijah.

Včeraj je Reaganova administracija apelirala na južnoafriško vlado, naj odobri obsežne reforme, ki bi prinesle črnski večini osnovne politične pravice in pravno enakopravnost. Predstavniki State Departmenta Charles E. Redman je dejal novinarjem, da

so razmere v Južni Afriki nevarne. Sedaj je čas za temeljite reforme, ki bi napravile konec izgredom in represalijam, je dejal Redman.

Papež Janez Pavel II. kritiziral programe v mnogih afriških deželah, katerih namen je omejevanje rojstev

JAOUNDE, Kam. — Včeraj se je papež Janez Pavel II. mudil v zahodnoafriški državi Kamerunu. V izjavi je papež močno kritiziral programe v mnogih afriških deželah, katerih namen je omejevanje števila rojstev. Letna rast prebivalstva v Afriki je 3,1 odstotka, v Keniji, državi, ki jo bo Janez Pavel II. obiskal ta petek, je pa kar 4,1 odstotka. Zaradi tega mnoge afriške vlade podpirajo omejevanje rojstev, ker vidijo v tem edini izhod iz hudih gospodarskih in socialnih težav. Papež je bil dejal, da so taki programi sovražni do življenja in utegnejo imeti zelo negativne posledice.

Kenijska vlada je zelo naklonjena takim programom ker meni, da brez njih bi se prebivalstvo potrojilo v pičlih 25 letih, že sedaj pa se Kenija sooča z ogromnimi gospodarskimi težavami. Od 20 milijonov Kenijcev, pripadajo 4 milijoni katoliški Cerkvi.

Zopet spopadi v Bejrutu — Ubitih 16, ranjenih pa najmanj 75 oseb — Izraelci izpustili 100 libanonskih šitov

BEJRUT, Libanon — Včeraj je zopet prišlo do obsežnih spopadov med krščanskimi in muslimanskimi skupinami v tem mestu. Boji so bili najsrdečiji v zadnjih tednih. Po zadnjih vesteh naj bi padlo 16 in bilo ranjenih najmanj 75 oseb. Med žrtvami prevladujejo civilisti.

Sirijska še vedno skuša vplivati na libanonske razmere v želji, da bi nastala osrednja vlada, ki bi pa bila pod močnim sirijskim vplivom. Sirijci sicer sodelujejo predvsem z muslimanci, krščanske skupine pa so do Sirijcev zelo nezaupni.

Včeraj je Izrael izpustil 100 libanonskih šitov in jih poslala domov. Izpustitev več sto šitov so bili zahtevali ugrabitelji TWA letala pred tedni, Izraelci pa zavlačujejo proces izpustitve. Izraelska vlada namreč noče priznati, da so bile izpustitve izsiljene od teroristov.

— Kratke vesti —

Institute, W. Va. — Preteklo nedeljo je okvara na ventilu v obratu Union Carbide v tem mestecu dovolila puščanje strupenega plina, ki se imenuje aldicarb oxime. Prizadetih zaradi plina je bilo 134 oseb, ki so iskali zdravniško pomoč.

Valentine, Ariz. — Včeraj se je blizu tega mesta iztiril tovorni vlak. Nekatere cisterne, v katerih so bile strupene kemikalije, so se vnele. Zaradi strupenega dima so oblasti evakuirale kakih 250 ljudi, človeških žrtev pa ni bilo.

Colombo, Šri Lanka — Šrilanška vlada je zavrnila zahtevo tamilske manjšine, da bi imela pravni položaj narodnosti. Tamili vodijo gverilsko vojno zoper šrilanško vlado, v kateri je že padlo več deset tisoč ljudi.

Norfolk, Va. — Pretekli petek je bil zvezni sodnik ugotovil krivde Arthurja J. Walkerja, obtoženega vohunjenja v prid ZSSR. Sojenje drugim članom vohunske mreže se bo začelo v naslednjih tednih.

Detroit, Mich. — Včeraj so se začela pogajanja med Chrysler Corp. in unijo avtomobilskih delavcev.

Iz Clevelanda in okolice

Bazar pri Mariji Vnebovzeti —

To nedeljo od 3. do 9. zvečer bo pri Mariji Vnebovzeti na Holmes Ave. bazar. Ob tej priliki ima Oltarno društvo prodajo peciva, ki se bo začela že v soboto dop. ob 11h, v nedeljo pa bo po vsaki sv. maši in seveda na bazarju. Gospodinje lepo prosijo za domače pevico, vsi ste pa vabljeni tako na prodajo peciva kot na bazar.

Pečenje prašička na ražnju—

Slovenska pristava bo imela pečenje prašička na ražnju to soboto. Začetek kosila bo ob 5. pop. Za glasbo in zabavo bo tudi preskrbljeno. Pridite!

Zadovoljiv dobiček—

Na zavhalni večerji za prostovoljce, ki so pomagali pri svetovidskem poletnem festivalu, so sporočili, da je bilo čistega dobička čednih 31.000 dolarjev.

Novi grobovi

Louise Simon (Simončič)

V nedeljo, 10. avgusta, je v Slovenskem domu za ostarele po dolgi bolezni umrla 93 let stara Louise Simon (Simončič), rojena Jankovič v Sloveniji, od koder je prišla v ZDA že pred prvo svetovno vojno, vdova po Leopoldu, mati Lea in Otta, 6-krat stara mati, 7-krat prastara mati, sestra Josephine Harrison, članica Maccabees. Pogreb bo iz Želetovega poglobnega zavoda na E. 152. cesti jutri, v sredo, dop. ob 10. na pokopališče Lake View. Na mrtvaškem odru bo danes, v torek, pop. od 2. do 4. in zv. od 7. do 9. Družina bo hvaležna za darove v pokojničin spomin Slovenskemu domu za ostarele.

Maria Videtic

V četrtek, 8. avgusta, je v Lake County Memorial West bolnišnici umrla 80 let stara Maria Videtic, rojena Scherl v Trstu, Italija, vdova po l. 1983 umrlemu Rudyju, mati Silvana, tašča Rite, sestra Rite, Albine, Nore in Josephine (vse v Italiji), članica ADZ št. 22, SNPJ št. 26 in PSA. Pogreb bo iz Želetovega poglobnega zavoda na E. 152. cesti danes, v torek, dop. ob 8.45., v cerkev Naše Gospe Karmalske in od tam na pokopališče Vernih duš.

Josef Brodnik

Umril je 79 let stari Josef Brodnik, mož Kristine, rojena Dežman, oče Mete Krnec in Georgea, brat Marije Cimperman in Antona (Jug.), 2-krat stari oče, član društva Presv. Srca Jezusovega št. 172 KSKJ. Pogreb je bil iz Grdinovega poglobnega zavoda v soboto, 10. avgusta, v cerkev Marije Vnebovzete in od tam na pokopališče Vernih duš.

Seja—

Ta četrtek pop. ob 1.30 pop. bo redna seja Kluba upokojencev na St. Clairju in sicer v prizidku SND na Clairju. Obenem so opozarjeni tisti, ki imajo rezervacije za avtobus, ki bo vozil na jutrišnji piknik na SNPJ farmi, da bo avtobus pred SND na St. Clairju ob 12.15 pop. in bo krenil na pot ob 12.30. Bodite točni!

Poroka—

To soboto, 17. avgusta, ob dveh popoldne se bosta v cerkvi sv. Felicite poročila Cilka Švigelj, hčerka Toneta in Cilke Švigelj, in Robert Kusold, sin Johna in Elizabete Kusold. Mlademu paru iskreno čestitajo vsi sorodniki in prijatelji!

Festival krasno uspel—

Preteklo soboto in nedeljo je bil na ADZ letovišču v Leroyu Festival slovenske folkloze, ki ga je priredil Slovenski folklorni inštitut. V nedeljo je bila uprizorjena »kmečka ohcet«, ki je bila viške festivala. Obisk je bil v soboto dober, v nedeljo ob res izvrstnem vremenu pa ogromen. Ob tako velikem podvigu in uspehu čestitamo ge. Edi Vovk Pušl, njenemu možu Ferdu in vsem, ki so sodelovali!

Drugi teden počitnic—

Naša tiskarna, z njo pa tudi A.D., gre na enotedenske počitnice zadnji teden tega meseca. Izšla bo A.D. v petek, 23. avgusta, izpadli bosta številki za 27. in 30. avgusta, zopet bomo tiskali A.D. torej v torek, 3. septembra.

ADZ Družinski dan—

To nedeljo ima ADZ svoj letni Družinski dan na svojem letovišču v Leroyju. Vabljeni ste vsi!

Dve zanimivi poročili—

Preteklo nedeljo je izšel zanimiv članek v reviji »The Plain Dealer Magazine« o žalostnem stanju kulturnih vrstov. Med drugimi sta citirana župan Voinovich in dr. Karl B. Bonutti. Če ste članek slučajno prezrli in še imate nedeljski Plain Dealer, je vreden branja. Uvodniški članek v petkovi A.D. bo o zadevi komentiral.

Preteklo nedeljo dopoldne je pa televizijska postaja št. 3 v našem mestu precej obširno in tudi zelo pozitivno poročala o senklerski naselbini. Med tistimi, ki so bili intervjuvani, sta bila kaplan pri Sv. Vidu Fr. Janez Kumše ter lastnik Slovenian Country House Frank Sterle.

VREME

Pretežno sončno danes z najvišjo temperaturo okoli 88° F. Spremenljivo oblačno in vroče jutri, z možnostjo dežja. Najvišja temperatura okoli 86° F. V četrtek zmerno oblačno z najvišjo temperaturo okoli 82° F.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland, OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (USPS 024100)

James V. Debevec — Publisher, English editor
Dr. Rudolph M. Susel — Slovenian Editor

Ameriška Domovina Permanent Scroll of Distinguished Persons:
RT. REV. MSGR. LOUIS B. BAZNIK

NAROČNINA:

Združene države:

\$33 na leto; \$18 za 6 mesecev; \$15 za 3 mesece

Kanada:

\$42 na leto; \$27 za 6 mesecev; \$17 za 3 mesece

Dežele izven ZDA in Kanade:

\$45 na leto; za petkovo izdajo \$25

Petkova AD (letna): ZDA: \$18; Kanada: \$22;

Dežele izven ZDA in Kanade: \$25

SUBSCRIPTION RATES

United States:

\$33.00 — year; \$18.00 — 6 mos.; \$15.00 — 3 mos.

Canada:

\$42.00 — year; \$27.00 — 6 mos.; \$17.00 — 3 mos.

Foreign:

\$45.00 per year; \$25 per year Fridays only

Fridays: U.S.: — \$18.00 - year; Canada: \$22.00 — year

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio
POSTMASTER: Send address change to American Home
6117 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103

No. 62 Tuesday, August 13, 1985

Kremelj — po kakšni poti?

Politični premiki v svetu vedno kažejo na določen odmev v javnosti, v tistem javnem mnenju, ki je nekak sodnik dejanja in nehanja politikov in njih potez, velikih ali malih. Seveda še bolj vzbujajo pozornost v velikih arenah velesil, ko se praktično gre — vsaj danes — za dejansko usodo sveta. Vojna in mir — ta danes že romantična literarno-filozofska (pa zlasti filmska) uspešnica odločno presega salonske solzavosti, herojstva na bojiščih Borodina ali Njemena, čeprav večna vprašanja o biti in večnosti s strani kneza Bolkonskega ostajajo prav tako aktualna še danes... Kot sama vojna in mir.

Podobna razmišljanja bi lahko danes razvili okoli sedanjih sovjetske politične smeri in nekaterih tudi novih, pomembnih premikih, ki jih je sovjetsko vodstvo podvzelo. Od prihoda na oblast kot partijskega voditelja je Mihail Gorbačov nakazal nekaj novih potez, ki so morda same po sebi ne vedno revolucionarno nove, so pa nekako znamenje časov, da z biblijskim izrazom poudarimo tudi tamkajšnje premike. Pa kakšne premike? V dobro ali slabo?

Nedavno je bivši ameriški predsednik Richard Nixon nekje zapisal, da je bil med osebnostmi svojega časa eden najmarkantnejših Nikita Hruščov. Bo nekaj kasneje tudi Ronald Reagan zapisal kaj sličnega o Gorbačovu?

Prve dni julija je na zasedanju vrhovnega sovjetske zveze prišlo do (ne)pričakovanih sprememb. Med najbolj pričakovanimi je bilo prav mesto predsednika prezidija vrhovnega sovjeta, ki pomeni v sovjetskem ustroju nekako uradno mesto državnega poglavarja. Od Černenkove smrti je to mesto ostalo nezasedeno. Vsi so pričakovali, da bo prevzel sam Gorbačov, saj je že od Brežnjeva dalje veljala praksa, da je bil partijski tajnik tudi obenem sovjetski predsednik; prav tako je bilo v enoletnem obdobju Andropova. Minili so časi, ko je v ZSSR veljal sistem »trojke«: partijski tajnik, predsednik države, ministrski predsednik. Zadnji vidnejši primer trojke je bil še v dobi prvega Brežnjeva, ko sta bila na odgovornih mestih kot državni predsednik Nikolaj Podgorni, kot predsednik vlade pa Aleksej Kosigin. Počasi se je to spremenilo. Podgorni je padel čez noč v nemilost in dejansko izginil s pozorišča, Kosigin pa je zaradi boleznih predal mesto nič mlajšemu in še sedaj »vladajočemu« ministrskemu predsedniku Tihonovu.

Kaj je pa sedaj novega? Za predsednika ZSSR ni bil imenovan (ali soglasno izvoljen) sam Gorbačov, ampak dosedanj skoraj trideset let zunanji minister Andrej Gromiko, ki že od konference v Jalti leta 1945 vedri in oblači na nebu sovjetske diplomacije. Od veleposlanika v ZDA do predstavnika v Organizaciji Združenih narodov (znan po svojem »njet«), pa kot zunanji podminister vse tja do šefa sovjetske diplomacije od Hruščova dalje — to je 76-letni današnji novi predsednik prezidija vrhovnega sovjeta SZ.

Gromiko je vedno slovel kot zvest in hladen izvajalec navodil kremeljskega vodstva v svetu. Hruščov je baje nekoč dejal francoskemu predsedniku gen. de Gaullu o Gro-

Drobtinice, sladke in žaltave

CLEVELAND, O. - Prve besede v »Drobtinica« naj danes veljajo za pohvalo in zahvalo g. Antonu Arku, za vse njegove dopise, objavljene v A.D. pod naslovom »Pre-soja«. Ako bi jaz pisal in odgovarjal avtorju članka z visokozvenečim naslovom »Svobodna tribuna«, ki ga je A.D. objavila tam daleč nazaj, bi povedal isto misel, le morda bolj pikro in robato. G. Arko pa je vse lepo razčlenil in to v tonu, da tudi piscu »Svobodne tribune« ne more biti žaljivo.

Za boljše razumevanje povem primer podpiranja cerkve in sicer moje rojstne župnije Krke na Dolenskem. Župna ali pa farna cerkev Sv. Kozma in Damijana (je tudi romarska) je kričala po popravilu že leta nazaj, ko sem bil še jaz doma. Le zasilno se je streha krpala z deskami ali pločevino. Noben župnik tistih časov se ni upal lotiti temeljitega popravila in obnove — dokler ni pred 5 leti zasedel župniški sedež č.g. Franc Povirk. Naj dodam, da fara svoj čas ni slovela po dobrem glasu, ker je bilo veliko faranov Cerkvi nenaklonjenih. To vzdušje je že pred vojno ustvarjala liberalna politika.

Župnik Franc Povirk pa je znal ljudi pomiriti in jih pridobiti za vse dobro. Najprvo si je osvojil in pridobil mladino (otroke). Za otroci — tudi v Ameriki v mnogih primerih odločajo otroci! — so z gospodom poprijeli starši. Sedaj ni bilo več težko s preobnovo pričeti. S cerkvenim odborom se je posvetoval in skupno so šli korajžno in veselo na delo.

Moji sorodniki so mi pravili, da se je g. Povirk preoblekel v delovne hlače, zavihal rokave in enak med enakimi tudi ročno poprijemal, kjer in kadar je videl potrebo, kar je posebno lepo farane spodbujalo.

Cerkev je velika, vendar gradbenega materiala (lesa) so

miku, da bi ves dan sedel na ledu, če bi mu on to zaukazal... Ta anekdota sicer kaže na Gromikovo veliko lojalnost vsem raznim voditeljem Sovjetske zveze, od Hruščova in Brežnjeva do Gorbačova. Ni pa s tem obenem prezreti velike Gromikove pripravljenosti in znanja, saj je gotovo eden najboljših poznavalcev ZDA in zahodne politike sploh ter znanec vseh glavnih politikov sveta. Nekateri so mnenja, da je s tem hotel Gorbačov odstraniti z direktnega mesta zunanjega ministra tega dolgoletnega nepopustljivega politika. Drugi pa menijo, da ga je s tem hotel nagraditi za dolgoletno opravljeno delo. Naj bo tako ali drugače, ima Gromiko prav kot državni poglavar še vedno tudi možnost nekake supervizije zunanje politike. Koliko, je seveda drugo vprašanje.

Na isti seji vrhovnega sovjeta je bil imenovan tudi Gromikov naslednik, ki je Eduard Ševardnadze, dosedaj malo znan predstavnik sovjetskega vodstva in še do nedavnega glavni tajnik KP Georgije. Ševardnadze nima še šestdeset let, v glavnem ni imel še do zdaj kakih izkušenj v zunanji politiki. Zato je na prvi pogled njegovo imenovanje skoraj čudno. Ali bo samo izvrševalec navodil Gorbačova in Gromika? Ali bo vpeljal nov stil v sovjetsko diplomacijo? Zaenkrat se še ni izrazil.

Vsekakor pa so zanimive nekatere izjave novega sovjetskega zunanjega ministra, ki so vsaj simptomatične. Na nekem zborovanju zgodovinarjev je v Tiflisu, glavnem mestu Georgije (odkoder je bil tudi Stalin), je poudaril nekatere zanimive aspekte o vlogi Rusije v odnosih do neruskih narodnosti že v času carizma. Pohvalil je nekako vodilno vlogo carske Rusije, ki je že takrat botrovala razvoju njegove dežele in tako verjetno vidi danes vlogo sovjetske

(Dalje na str. 3)

kaj mastnih, lahko prebavljivih ocirkov.

Mežnar (cerkovnik) je bil za gospodo kar malo posmehljiv poklic, ki se je res lahko opravljal brez doktorske diplome. Ni pa bil poklic lahek ali brez vsakega pomena.

Kdo drugi kakor mežnar je bil tisti, ki je na deželi zjutraj ljudi iz spanja budil in jim z velikim zvonom oznanil, da je noč prešla, naj vstanejo, se prekrizajo in gredo na delo? O mraku pa jih je z zvonom zopet opomnil, da je na nebu božja luč ugasnila, da je dan minil, naj se Bogu zahvalijo, ker so ga preživeli, naj pomolijo k Sv. Florijanu, za duše v vicah, potem pa naj, če se počutijo utrujeni, ležejo k počitku.

Kdo drugi, če ne mežnar, je bil tisti, ki je v hudi uri, med bliskom in gromom vztrajal spodaj v zvoniku, molzel za vrvi, da so v linah zvonovi vpi-li v nebo, naj bo temu kraju prizaneseno z viharjem in točo? Mežnar je dal z velikim zvonom glas, da gre na pot k bolniku duhovnik z Najsvetejšim. In sam mežnar je pred duhovnim gospodom svetil z veliko, pozlačeno »lihterno«.

Kadar je komu duša pihnila in telesa, ali, če je nesrečnež pozabil dihati, je zopet mežnar z malim zvonom faranom naznanil, da je ta ali oni zapustil dolino solz in odšel v večnost — v večnost, v katero smo vsi brez dvoma takrat trdno verovali.

No, še in še bi lahko Mecanu in rojenim meščanom pravil o velikem pomenu mežnarjeve službe, za kar je bil na deželi plačan z nekaj mericami žita.

Mežnar je bil župnikov hlapec in hlapec vseh faranov. Če je bil župnik dober, je pa pogosto župnikova kuharica z jezikom opletala, kadar se ji je zdelo, da mežnar verodostojno ne opravlja mežnarske službe. Jojmene je bilo, če se je kljub zvonjenju proti hudi uri vsula toča! Mežnar je bil kriv, ker ni zvonil z vsemi zvonovi naenkrat.

Tako sem danes dal čast službi mežnarja, katero sem tudi jaz nekaj časa opravljal.

Mecan je tudi v svojem pisanju o meni pravil — tako so ga drugi poučili —, da sem se nekaj ukvarjal tudi z orgljanjem in da sem nekje poučeval petje. Le nekaj malega je na stvarri resnice, pa tako malo, da ni bilo vse skupaj piškavega lešnika vredno. Danes sem se že tako preveč raztegnil z mojim pisanjem, ker se držim pravila: naj bodo dopisi kratki, klobase pa, če so meni namenjene, smejo biti dolge.

Tako! Drugič bom povedal o moji glasbeni nadarjenosti in muzikalični zmožnosti. Bom zgovorne ljudi povprašal — verjetno se g. Mecan nekaj tudi na glasbo razume.

J. P.

**Rojakil Priporočajte
Ameriško Domovino
svojim slovenskim
prijateljem in znancem!**

Iz življenja Slovencev v Milwaukeeju

Misijonski piknik

MILWAUKEE, Wis. - V nedeljo, 28. julija, smo imeli misijonski piknik — 15. že zaporedoma. Bil je krasen dan, bil je res dan, ki ga je naredil Bog. Triglav park pa je že sam po sebi privlačen kraj.

Kmalu v dopoldanskih urah so že pričeli prihajati prijatelji misijonov od vseh strani. Domačini — iz Chicaga, Waukegana, Racina in drugod. Toliko ljudi še ni nikoli bilo na kakšnem pikniku v našem Parku. Med nami smo imeli celo goste iz Južne Amerike, iz Argentine, v osebi ing. Dušana Pipa z gospo, ki sta se oglasila pri nas.

Obiskala sta hčerko v Chicagu in tudi druge prijatelje in znanke. Hčerkin mož namreč študira na univerzi v Chicagu. Lepo je bilo srečanje z bratrancem Janezom Levičarjem na misijonskem pikniku. G. Dušan je na službenem potovanju po Kanadi, Ameriki in Evropi za neko ameriško družbo v Argentini. Oba sta bila

zelo presenečena nad delom naših ljudi in tudi nad lepoto Triglavskega parka. Hvala za obisk!

Kapela z oltarjem v Parku je bila kakor en sam »pušeljc«: vse v rožah, oltar ves v nagelnih. Med srečanjem s prijatelji se je slišalo pritrkavanje zvonov in mogočno zvonjenje — na traku iz Slovenije, kar je naredilo lep vtis slovesnosti. Verniki so se zgrnili h kapeli.

Navzoče je najprvo pozdravil tajnik MZA kroga, pozdravil je še posebej mašnika rev. dr. Jožeta Goleta in sesto-nuno Mary Coffelt, ki je prihitela iz Akrona, Ohio, kjer deluje kot učiteljica v zavodu. Prišla je, da bi pomagala pri napornem delu svoji mami -predsednici krožka.

Zbor pevcev, ki jih je vodila Mara Kolman, je zapel in sv. maša se je pričela. Med mašo je imel dr. Gole lep in pomemben govor. Povedal je, da sicer ne bo pridigal iz evangelija, bo pa povedal zanimivo in resnič-

no zgodbo, ki se je dogodila pred nedavnim na vrtu Bele hiše v Washingtonu, D.C.

Na tako imenovanem »Rose Garden« pri Beli hiši je predsednik Ronald Reagan ob velikem številu visokih osebnosti in častnikarjev ter svoje žene Nancy podelil najvišje odlikovanje skromni, majhni, priletni ženi Materi Tereziji. Odlikovanje za civilne (ne vojaške) zasluge podelil torej ženi, ki jo občuduje cel svet, največji misijonarki današnjih dni, ki je prejela tudi Nobelovo nagrado in mnoga druga priznanja in odlikovanja.

Tudi mi smo danes kakor v »Rose Garden«, je povedal dalje dr. Gole, smò v tem lepem, cvetja in zelenja polnem Parku z namenom, da vsak po svojih močeh, iz ljubezni, doprinese svoj delež za pomoč našim misijonarjem, ki delajo v vinogradu Gospodovem. Delajo daleč od civiliziranega sveta v Afriki, Aziji, in drugje, kjer čutijo potrebo pomoči.

Na koncu maše so pevci zapeli še evharistično himno »Povsod Boga« in tako zaključili praznični del prireditve.

Sledilo je kosilo. Blagajnik F. Menčak je bil zaposlen s prodajo listkov za kosilo. Pred oknom kuhinje, iz katere je lepo in vabljivo zadišalo, se je nabrala in čakala dolga vrsta ljudi. Spretna dekleta in mlada žene so stregle, da je šlo vse hitro in v redu. Tudi bar so ljudje obstopili, ker je bila žeja precej huda. Gostje so pa še prihajali, med njimi sta bila tudi župnik pri Sv. Janezu p. Lovrenc Grom in mladi gost pri fari Fr. Miran.

Kasneje je s svojo »misijo« nastopila pridna misijonska delavka Marička Kadunc. S svojim mogočnim glasom je klicala srečneže, ki so imeli zmagovalne številke, in jim delila lepe dobitke.

Ko je šel ta del piknika h kraju, so se na terasi pred Domom razporedili naši slovenski glasbeniki, člani harmonikarskega ansambla, ki so v korist misijonov zaigrali za korajžo in veselje, ne da bi zahtevali kakega honorarja ali nagrade. Hvala jim! Bilo je lepo domače razpoloženje vse do večernih ur.

Omeniti moramo posebno še dobrotnike, ki so darovali za misijone. Jože in Frances Dragan sta podarila veliko dušno podarila vse piščance za kosilo, Modicevi pa vso solato. Darovani so bili tudi mnogi dobitki za žrebanje.

(dalje na str. 4)

Koncert Avsenikov

Vstopnice za nastop Avsenikovega ansambla, ki bo 14. septembra v Music Hallu, so po \$13 in \$15 in jih lahko dobite pri Sterletovi restavraciji na E. 55. cesti, Tony's Polka Village, ali pri »Ticketron«.

Avseniki gostujejo ob 25-letnici Frank Sterletove Slovenian Country House.

— Opravičilo grofa Tolstoja —

TABOR DSPB je prejel pismo grofa Nikolaja Tolstoja, v katerem se opravičuje, ker se ni mogel udeležiti spominke proslave ob 40-letnici vetrinjske tragedije na Orlovem vrhu Slovenske pristave. V naslednjih vrsticah so izvlečki iz njegovega obširnega pisma:

Najprvo naj povem, kako zelo razočaran in v kaki zadregi sem bil, ker sem vas tako grdo pustil na cedilu ob proslavi TABORA za 40-letnico Titovskega pokola. Na letališču so mi sicer zagotovili, da bodo sporočili na clevelandsko letališče, kaj se mi je primerilo, sam sem pa zaman poskušal nekaj ur dobiti koga od vas po telefonu. Jasno: vsi ste že odšli na proslavo.

Sam ne vem, kako naj bi se opravičil, ker sem vas spraviil v tako zadrego. Močno se čutim razočaranega in krivega, toda upam, da mi boste oprostili.

Srečen sem, da vam lahko poleg slabih novic povem tudi nekaj dobrih. Končno sem knjigo dokončal in jo predložil založniku in agentu. Močno bi želel, da bi jo videli, in prepričan sem, da bi bili z njo zadovoljni ter eventualno nekako odškodovani za sedanje razočaranje.

Pred kratkim mi je norveški prijatelj, izdajatelj ene njihovih glavnih revij, po telefonu sporočil, da je na nekem sprejemu srečal jugoslovanskega ambasadorja na Norveškem in mu omenil, da bo moja knjiga kmalu izšla. »To vemo, toda mi tega ne želimo,« je bil njegov odgovor.

Knjiga bo, kot vse kaže, izšla v prvih mesecih leta 1986, sicer pa vas bom o podrobnostih sproti obveščal. Eno poglavje sem posvetil pokolu v Kočevju ter tako s pridom uporabil gradivo, ki ste mi ga dali, ko sem vas poslednjič obiskal. Predvsem pa mislim, da sem do podrobnosti razkril, zakaj so se Angleži obnašali tako, kot so se ob pogubonosnih zvezah Harolda Macmillana in OZNE.

Trdno upam, da mi boste oprostili povsem nepričakovan izostanek. Močno občudujem slovenski narod in cenim vaše prijateljstvo. Prav tako upam, da se nam bo kmalu nudila prilika, da se znova sestanemo. Nadvse pa mi je težko, ker nekateri dvomijo, da sem sploh nameraval priti. Povejte jim, da sem imel trden namen, toda neljuba nezgoda, ki sem vam jo podrobno opisal, mi je to preprečila. Če se vam zdi potrebno, objavite katerikoli del tega pisma v pojasnilo.

Z najboljšimi željami in ponovnimi opravičili

Vaš vdani Nikolai Tolstoy

— TABOR DSPB

Kremelj — po kakšni poti?

(nadaljevanje s str. 2)

centralistične politike v asimilaciji neruskih narodnosti ZSSR...

Jasno, da ne moremo še dati dokončnih sodb, ker v bistvu še ne poznamo njegove politične smeri. Res pa je gotovo še vedno Gorbačov tisti mož, ki dejansko odloča v Sovjetski zvezi. Na to kažejo tudi drugi znaki.

Posébnost vlogo pa igra v novih sovjetskih zunanjepolitičnih odnosih (pa tudi v svetovnem merilu sploh) najavljeni vrh ZDA-ZSSR, na katerem se bosta prvič srečala ameriški predsednik Reagan ter sovjetski prvak Gorbačov. To bo še letos novembra v Ženevi in predstavlja gotovo zanimiv korak naprej, saj v zadnjih petih letih sploh ni bilo neposrednih stikov med Moskvo in Washingtonom na vrhu. Predsednik ZDA se npr. ni sploh nikdar srečal z zadnjimi tremi že pokojnimi voditelji ZSSR Brežnjevom, Andropovom in Černenkom.

Po zadnji Reaganovi boleznii so seveda nastale razne negotovosti in tudi dvomi v predsednikove dejanske sposobnosti. Zaenkrat sicer vse kaže v redu, jasno pa je, da so pred njim še skoraj dobra tri leta težkega vladanja. Vsekakor tega ne gre podcenjevati, prav tako pa zaenkrat ni bližnjega vzroka za pesimizem.

Svetovno ravnovesje je dandanes prav gotovo odvisno od soglasja med ZDA in ZSSR. Iz teh razlogov je torej nedvomno tak vrhunski sestanek med ameriškim predsednikom in voditeljem sovjetske partije za vse nujen in kar se da aktualen. Seveda ni še zaradi vrha samega na sebi pričakovati magičnih formul. A že osebni stik odgovornih dveh svetovnih velesil lahko doprinese več medsebojnega zaupanja in praktičnega smisla za reševanje problemov. Svetovni mir, nadzorstvo nad jedrskim orožjem, medsebojno znižanje raketnega orožja, pa spet Afganistan, Poljska, Srednji vzhod, odnos do neuvrščanih, pravice človeka v ZSSR in drugod po svetu — to in še marsikaj drugega po gotovo predmet razgovorov.

Zakon dialektike je star; od grških filozofov sem do Hegla se tezi postavlja po robu antiteza. Po teh pride tudi do sinteze. Bo tako prišlo tudi v današnji svetovni dialektični borbi velesil?

— Spectator

(Kat. glas, 1.8.85)

Odmevi srečanja katoliških častnikarjev v Ljubljani in slovenske proslave 1100-letnice smrti sv. Metoda in 850-letnice Stične

Kongres katoliških častnikarjev v Ljubljani in slovesnost v Stični sta ponesla ime Slovenije in Cerkev na Slovenskem daleč prek slovenskih meja. Obojno je vzbudilo veliko pozornost tudi pri uredništvih tujih katoliških listov in poročevalskih agencij kakor tudi pri drugem tisku. V naslednjem podajamo po verskem tedniku *Družini*, ki jo izdajajo v Ljubljani slovenske rimskokatoliške škofije, po številki 30. z dne 4. avgusta, nekaj tozadevnih poročil.

O obeh velikih dogodkih so poročali tudi drugi častnikarji, udeleženci kongresa. Bilo jih je kar 85, kar kaže, da so Slovenci z obema prireditvama ne samo dostojno proslavili Metodov in stičenski jubilej, marveč tudi storili lep korak naprej v duhovni ubranosti na evropski kulturni in verski ravni.

Italijanski znanstvenik in publicist Gianfranco Garancini, ki je v Ljubljani sodeloval tudi kot predavatelj, je npr. za goriški tednik *Voče Isontina* napisal daljše poročilo iz Ljubljane in Stične z naslovom: Besede upanja za Evropo onstran ideologije in gomen srečanja v Ljubljani, ki so ga z veliko skrbjo in toplo človeškostjo organizirali slovenski verski častnikarji, je prav v tem, da smo se pogovarjali o Evropi, čisto različni od tiste birokracije in ekonomije, in iskali korenine tiste prave Evrope narodov in ljudstev, kulturi, ki imajo v svoji različnosti skupno jedro: krščanstvo,« je med drugim zapisal prof. Garancini.

Poročilo o kongresu v Ljubljani in veliki slovesnosti v

Stični priobčuje v 100. številki tudi švicarski dnevnik *Vaterland*. Naslovil ga je »Odkriti nove razsežnosti Evrope«. Govori pa o pomenu prizadevanj za duhovno združeno Evropo.

Precej dolgo poročilo s kongresa v Ljubljani je v 53. številki poročevalskega biltena prinesla zahodnonemška agencija KNA. Poročilo je naslovljeno: »S temeljnim kamnom besede obnoviti Evrope.« Našteti so tudi predavatelji in njihove glavne misli.

»Kathpress«, znana avstrijska katoliška poročevalska agencija na Dunaju v svojem poročilu o stičenski proslavi lepo opisuje globoko zakoreninjenost krščanstva v slovenskem narodu, hkrati pa poudarja tudi slovensko potrebo, na novo odkriti svojo povezanost s Cerkvijo. Omenja tudi govor ljubljanskega nadškofa dr. Alojzija Šuštarja na častnikarskem kongresu.

Wiener Kirchen Zeitung, dunajski verski tednik, prinaša o kongresu le krajši zapis, dočim pa je tednik graške škofije *Sonntagsblatt* mimo drugega prinesel v rubriki *Frage der Woche* (Vprašanje tedna) tudi intervju z glavnim urednikom slovenskega verskega tednika *Družina* dr. Klemenčičem. V isti številki je objavljena tudi zanimiva in lepa foto-reportaža iz Stične.

Izmed zahodnonemških verskih listov in revij je glasilo münsterske škofije *Kirche und Leben* namenilo častnikarskemu kongresu v Ljubljani in jubilejni proslavi v Stični kar celo stran. Naslov članka je: »Z veseljem svobodno izpovedovati vero«.

Povzeto iz *Družine*

(Pripravil J.S.)

Janez Rant

DOBRI LJUDJE

— Zgodba slovenske družine v ZDA —

XX. nadaljevanje

Stric je videl, da je Peter v popolni zmoti, izdal pa ni, da on kaj ve.

Pri odvetniku sta zvedela, da jima je zapustil profesor vse, kar je imel razen \$50.000 gotovine, ki jih je namenil jezuitom in frančiškonom ter za maše zase in za Nicole. Postala sta lastnika hiše v Stowe in New Yorku, vseh vlog in naložb, obveznic in delnic. Čez noč sta postala premožna.

Ko sta opravila pri odvetniku in ga pooblastila, da izpelje vse pri oblasteh, sta poklicala po telefonu strica.

Povedala sta mu, da se bosta zakasnila za nekaj ur in ga prosila, da naroči kuharici, da pogleda za otrokoma.

Iz odvetniške pisarne sta se peljala naravnost v Stowe na grob njunega dobrotnika. Nič nista govorila. Tudi vesela nista bila! Čutila sta, da sta nevredna. Drugi ljudje bi verjetno skakali od radosti, Peter in Cathy pa nista. Bala sta se, kaj ju zopet čaka. Še po vsakem napoju sreče, sta morala izpiti do dna čašo trpljenja. Ko sta zavila proti Stowe, se je Cathy naslonila na Petra in tiho jokala.

Na pokopališču sta pokleknili ob grobu svojega dobrotnika, molila zanj in jokala. Sklenila sta, da bosta grob tako uredila, kakor je v Sloveniji navada. Grob ne bo nikoli brez rož!

Šla sta tudi v hišo in našla vse v redu.

Ko sta se vrnila, sta otroka že spala. Stric ju je čakal in se čudil, ker ni bilo na njunih obrazih ne sreče ne veselja, ampak resnost in potrnost.

»Stric, ti si vedel, kaj naju je čakalo pri odvetniku, pa nama nisi povedal. Midva nisva vredna, da nama je profesor zapustil skoraj vse, kar je imel. Kaj bodo ljudje mislili o nama, dvema neznanima tujcema, ki sta si prisvojila farmo in zdaj še profesorjeve hiše. Saj ne bodo verjeli, da sva storila samo to, kar sva bila iz hvaležnosti dolžna storiti!«

Stric se ni opravičeval.

»Profesor je vedel, kaj dela. Tudi jaz bi tako storil! Kje pa sta tako dolgo hodila?«

Peter mu je povedal, da sta bila v Stowe... na profesorjem grobu. Nato se je obrnil k

Cathy:

»Cathy, pojdi v posteljo. Že nekaj noči nisi spala. Saj si že vsa živčna... Stric, oprost, bom kmalu nazaj. Pojdi, Cathy!«

Peter in stric sta se razgovarjala dolgo v noč...

Stanovanje v drugem nadstropju v New Yorku so dali v najem zdravniku, ki je že imel ordinacijo v hiši. V pritličju so iz velikega praznega prostora napravili enosobno stanovanje za hišnika, in dvosobno stanovanje zase, da jim ni bilo treba spati po hotelih, kadar so bili v New Yorku. Pohišstvo, ki je preostalo, so prepeljali v Vermont.

Hišo v Stowe so dali v najem bankirju iz New Yorka, začeli so upravljati vso farmo razen tiste njive, ki so jo kupili od soseda.

Družina se je množila. Cathy je rodila hčerko Veroniko in nato še sina Andreja.

Stric je imel največje veselje in zabavo z otroci. Govoril je z njimi angleško, Peter in Cathy pa slovensko. Tako so otroci govorili oba jezika. Ko so začeli hoditi v šolo, so imeli v stricu najboljšega mentorja in učitelja.

V šoli so bili vedno med prvimi. Stric jim je vcepil ponos in podžigal v njih ambicijo.

»Wohlgemuthi morajo biti vedno prvi ali vsaj med prvimi!« jih je učil in opominjal brez prestanka. Ob koncu leta jih je vedno obdaroval.

Otroci so ga oboževali. Bili so vedno okoli njega in stric se je ob otrocih pomladil. Njegovo življenje je dobilo nov smisel. Postal je vzgojitelj in učitelj.

Farma je uspevala in naložbe rastle. Peter se je držal stričevih nasvetov. Stric je bil dolga leta korporacijski odvetnik v Bostonu in izurjen v vseh finančnih zadevah.

Neki večer, nekako peto leto po profesorjevi smrti, je telefoniral njihov hišnik iz New Yorka. Lastnica sosednje hiše, dobra znanka pokojnega profesorja in njegove žene, je nameravala hišo prodati. Najprej jo je ponudila v nakup Petru in Cathy. Od profesorja je zvedela, kako sta skrbela zanj in ga negovala, čeprav ni

sta niti slutila, da jima bo kaj zapustil.

Naslednji dan sta Peter in stric odletela v New York. Cathu ju je peljala na letališče.

Gospa Risner je bila vdova brez otrok. Po možu je imela lepo pokojnino in še dohodek od hiše, ki je bila brez bremen. Celo hišo razen pritličja sta imela v zakupu dva frizerja, ki sta v vseh treh nadstropjih vodila frizerski salon za dame iz najboljših newyorške družbe. Hiša je bila v najboljšem stanju in je imela vse najmodernejše naprave.

Risnerjeva je hotela hišo prodati za določeno vsoto v gotovini in za pravico, da bo živela v pritličju brezplačno do svoje smrti. Stric je vprašal samo, kolika je najemnina in kdaj najem poteče. Ko je to zvedel, je Petru svetoval, da hišo kupi.

Naslednji dan so naredili pogodbo. Peter se je zavezal, da bo kupnino plačal v gotovini v 14 dneh. To je tudi storil. Tako sta postala Peter in Cathy lastnika druge hiše v najboljšem in najdražjem delu New Yorka. Hišnik, ki je po-

Iz življenja Slovencev v Milwaukeeju

(nadaljevanje s 3. str.)

V denarju so darovali: g. Skvarča \$200; Neimenovani \$400; Martin Gregorčič \$25; g. in ga. J. Bambič Kralj \$50; g. in ga. J. Butinar \$50; rev. dr. Jože Gole \$250; ga. J. Muršec \$60; Ludvik Kolman \$30. Po \$20 so darovali Neimenovani, gđc. S. Muršec, Irena Kunovar, Mojca Salem (Kolman), po \$10 pa Anica Mikiavčič, Vladimir Kos, Jože Cukale, Ivan Kašper, Štefan Burja, Evgen Ketiš, Janez Mlakar, Janez Puhar, Peter Opeka, Karl Dovnik st. in Karl Dovnik ml. Skupaj: \$1295.00.

Vsem darovalcem v denarju in materialu, vsem zvestim in nesebičnim delavcem v kuhinji, baru, ter nevidnim delavcem, Slovenski radijski uri, p. župniku za oglašanje, torej vsem, ki ste na kakršen koli način pripomogli k velikemu uspehu misijonskega piknika — naj dobri Bog obilno poplača! Seveda gre zahvala tudi vsem, ki ste se piknika udeležili!

Sedaj pa vas vse vabimo na naš drugi Triglavski piknik, ki bo 18. avgusta z običajnim sporedom in sv. mašo ob 11. uri dopoldne. Pridite, če le morete. Lepo bo!

Pregovori:

Srce je vedeževalec, ki vedno zadene resnico.

Luč je simbol duše, ki išče svetlobo upanja, ustvarja varnost, ki je tema ne mara iz zlih namenov.

Laž cveti, pa ne rodi...

Pozdrav vsem

F. Rozina

leg skrbi za hišo, imel redno službo, je prevzel skrb tudi za sosednjo, pravkar kupljeno hišo.

14

Ko sta bila Peter in Cathy še v Avstriji, sta navezala stike z domom. Pisma je vedno pisala Cathy. Ko so Nemci zasedli Jugoslavijo, je bila kot notranja gojenka v tretjem razredu meščanske šole pri uršulinkah v Loki. Pod Nemci ni hodila več v šolo.

Petrov oče se je vrnil z družino iz Srbije v Kranj. Zopet je učil, a ne dolgo. V komunistično partijo ga niso silili, ker so vedeli, da bi nikoli ne vstopil. Toda on je odklonil tudi vstop v SDZL (Socialistično zvezo delovnega ljudstva), češ da je za njo partija in vstop izsiljen. Zato so ga upokojili. Prva leta se je prebijal, kasneje si je pomagal s prevajanjem.

Petrov brat in sestra sta že diplomirala, vsak v svoji stroki. Andrej je ostal na gruntu.

Cathyna mama je še pred njenim odhodom zanosila in konec 1945 rodila deklico, ki so ji dali ime Metka. Čeprav je bila mama šele 36 let stara, ni nihče pričakoval, da bo še rodila. Mama se je hvalila, da ji je Metko poslal Bog, ker je izgubila Katko.

Vse tri družine so bile v rednih stikih in so se obveščale o vsem, kar je eden ali drugi zvedel od Petra in Katke.

(Dalje prihodnji torek)

MALI OGLASI

Live-in Companion Needed
For elderly man. Call Bill Modic at 391-1515. (62-64)

Hiše barvamo zunaj in znotraj Tapeciramo (We wallpaper). Popravljamo in delamo nove kuhinje in kopalnice. Tudi druga zidarska in mizarska dela.

Lastnik **TONY KRISTAVNIK**
Pokličite 831-6430
ali 423-4444 zvečer (X)

For Sale or Rent
Near Rock Creek
11 acre farm with nice 2 bdrm. house. Call 531-7790. (62-65)

ČEVLJARSKA DELAVNICA
na novo odprta, na 518 E. 200. cesti. Lastnik se priporoča vsem strankam v upanju, da boste zadovoljni s kvalitetnim delom in ceno. (60-63)

CUSTODIAL HALL MANAGER NEEDED
for Slovene Society Home, 20713 Recher Ave., Euclid, OH 44119. Call secretary Elmer Nachtigal at 531-9309, or write. (x)

SLOVENCİ POZOR!
Izvršujem zidarska in mizarska dela, pleskam sobe, izvršujem električno in vodno napeljavo, popravljam srehe. Kličite 881-5439 po 5. uri pop. (61-65)

For Sale
Euclid single. 4 bdrms. Screened porch. 2 car garage. Lge. lot. \$64,900. Call 943-4336. (61-64)

For Sale
3 bdrm. single home. E. 185 St. area. Call 731-9431 or 531-6364 after 5 p.m. Immediate occupancy. (61-64)

OSKRBNİKA IŠČEJO
Slovenski društveni dom, 20713 Recher Ave., Euclid, OH 44119. Pokličite tajnika Elmer Nachtigala (531-9309) ali pišite na gornji naslov. (x)

For Rent
Upstairs apt. on E. 67 St. 3 bdrms. Garage. 692-1172.

For Sale
2 family house with 2 car garage. 1072 E. 67th St. \$32,000. — Call 692-1172. (x)

“SLOVENIA RADIO PROGRAM”

HEARD COAST TO COAST
3 till 4 on Saturday afternoons E.S.T.
on N.B.N. Cable TV systems.

PAUL M. LAVRISHA
1004 Dillewood Rd.
Cleveland, Ohio 44119

UP TO DATE: JOSEF'S
Elegance
New Look's 85

We Listen

5235 Wilson Mills Road
Richmond Hts. Ohio 44143
481-8544 481-8545

Kanadska Domovina

— IZ LOVSKE TORBE —

(Tokrat iz Bangladeša! - Ur.)

ČITAGONG, Ba. - Topot se oglašam iz jugovzhodne Azije, kjer, izgleda, se bom zadržal še kako leto. O tem delu sveta je v svoji knjigi »Svetovni popotnik pripoveduje« obširno pisal Andrej Kobal. Ta knjiga še izhaja kot podlistek v A.D. in tako Bangladeš mnogim bralcem ni več čisto neznana dežela.

Vročina, sopara in cestni promet so poleg beračev na križiščih in okoli hotelov glavna nadloga za tujca. Na podeželju pa še kar gre; ljudje žive primitivno, a zdravo življenje že tisoč in več let.

Džungla, kar jo je še ostalo, je še tudi nedotaknjena. Ljudje v Indiji, Bangladešu, Nepalu in okoliških krajih nimajo mnogo čuta za ohranjanje narave. Slično kot sem videl v Afriki, tudi tu krčijo gozdove s požiganjem, da potem sadijo riž in druge poljske pridelke. Okoli jezera Rangamati na primer ponoči stalno gori. Brez dvoma gre to na račun gozda.

Tu v Bangladešu je v Sunderbanu in par drugih krajih še prava divja džungla, domovina slonov, leopardov in tigrov. Na žalost je večji del te dežele zaprt tujcem, ker po teh slikovitih krajih divja gverilska vojna. Uporniki so muslimanci, prebivalci prizadetih krajev pa so večinoma budisti, ki se ne družijo radi z muslimani. Slednji se pač hitro množijo in naseljujejo kraje, v katerih so doslej prevladovali muslimani.

Kraji za mestom Čitagongom, kjer sedaj živim, nudijo zavetje divjadi. Tu dobiš še krokodile, sicer zelo poredko, več pa je do 8 čevljev dolgih kuščarjev, ki niso nič boljši, saj kažejo velike zobe. Jeleni so dvojne vrste: mali »barking deer« in veliki jelen, podoben našemu v Kanadi.

Tudi medvedje se dobi in sicer rjavi malajski in črni himalajski, ki je podoben našemu črnemu medvedu. V močvirjih se dobe že zelo redko divji bivoli in, kot sem že omenil, slone. Tigri so zelo redki, več je leopardov, v džungli so pa tudi razne druge »mačke«. Veliko je šakalov, mungov (mongoose), jazbecov in pa nekaj vrst opic. Strupenih kač je veliko, med nestrupenimi je največji do 12 čevljev dolg, še večji oziroma daljši je pa piton (python), ki zraste kar do 20 čevljev in še več.

Perutnine je veliko; imamo tu še prave divje kokoši, ki izgledajo kot naše domače, dvojne vrste fazanov, več vrst divjih golobov, prepelic (quail), v zimski dobi pa seveda veliko rac in gosi.

Najbolj razmnožena divjačina so pa divji prašiči, ki dosežejo do 400 kg teže. Pono-

či pridejo ven iz džungle jesti riž. Krdela prašičev lahko uničijo pridelke celim vasem, zato ljudje zelo radi vidijo lovce. Seveda, če pa zagledajo sredi noči takšnega, kot sem jaz, belega človeka v čisto drugačni obleki, pa čudno zazijajo in često pogledajo v luno, če nisem morda prišel od tam. Tudi tu so namreč že bili slišali, da Amerikanci hodijo po luni.

Najboljše pogoje za lov nudita Burma in Tajska. V obeh deželah pa divja lokalna gverilska vojna. V pogovoru z angleškim vojaškim atašejem iz Burme sem zvedel, da so tam kar tri gverilska gibanja in tako teren ni varen za šport oziroma lov. Tajska, ki je pravi raj divjačine, je pa zelo ogrožena od Vietnamcev, po težkih bojih je tajska vojska komaj pognala nazaj v Kambožjo vietnamske vojaške edince.

Nepaj izgleda, kot da je še najbolj mirna dežela kljub temu, da so bili neredi oziroma atentati pred tedni v Katmanduju, glavnem mestu. Pred nedavnim je televizija iz Katmanduju kazala slovensko gorsko odpravo na Himalajo. Ob tem vzponu se je smrtno ponesrečil alpinist Borut Bergant, 31-letni učitelj telesne vzgoje iz Tržiča. Pri izstopu iz 8.500 m visoke gore Jalungkang se mu je spodrsnilo in je padel v brezno. Novico o tragični nesreči je prinesel njegov soplezalec Tomaž Česen.

Nepal še nudi možnost lova na tigra in leoparda, a seveda za drag denar.

Na otoku Borneo ni več organiziranega lova, dasi je v deželi še veliko divjačine. Če pa organiziraš svojo odpravo sam, ni zanesljiva, hkrati pa je zelo draga. Borneo in sosednji otoki oziroma deželice so poleg drugih nevšečnosti tudi strašno vroče. Za naše lovce, ki so bolj vajeni globokega snega na visokem severu, bi bile razmere še težje. Lov na divje prašiče tu okrog v Bangladešu bi pa bilo zares nekaj edinstvenega za naše kanadske in ameriške fante! (Bo še)

F. Grmek

Ljudje in orožje

Vojna med Irakom in Iranom traja že štiri leta. V tem času je bilo ubitih na eni in drugi strani 600.000 ljudi, ranjenih pa nad en milijon. Po štirih letih sta obe strani tam, kjer sta bili na začetku; ne ena ne druga ne moreta računati na zmago na bojnem polju. Kljub temu ne more priti do miru. Iran pravi, da noče skleniti miru, dokler vlada v Iraku ateistični režim, Irak pa hoče dokončen mir ali nič.

Kanadski rojaki! Poročajte o društvenih in osebnih novicah!

V pričakovanju koroškega pevskega zbora »Kočna«

TORONTO, Ont. — V Torontu že 11 let prirejamo »Koroške večere« v podporo Mohorjevim dijaškim domovom. Letos bo naš »Koroški večer« v soboto, 19. oktobra, združen s koncertom moškega pevskega zbora »Kočna« iz Sveč na Koroškem.

Že naslednji dan, 20. oktobra, bo ta zbor nastopil pri slovenski cerkvi Sv. Gregorija Velikega v Hamiltonu, v soboto, 26. oktobra, pri Sv. Štefanu v Chicagu, v nedeljo, 27. oktobra, pa v Clevelandu. Za nastop v Clevelandu bo g. Rudi Knez s svojim pevskim zborom »Korotan« uredil vse potrebno.

Dr. Janko Zerzer, predsednik Krščanske kulturne zve-

ze, nam je poslal kratko zgodovino pevskega zbora »Kočna«. Ta opis sledi že danes, da bodo Slovenci v Clevelandu, Chicagu in seveda tu v Kanadi nekaj vedeli o tem pevskem zboru, ki pride jeseni letos k nam gostovat. Izkupiček navedenih koncertov bo delno kril potovalne stroške pevcev, delno bo pa v pomoč Mohorjevim dijaškim domovom. Polovico stroškov za pot bodo namreč plačali pevci sami.

Zelo primerno je, da se s koroškimi Slovenci povežemo in jim pri vzgoji slovenske dijaške mladine pomagamo. Gospod Ivan Lavrih zbira darove za bolj revne dijake. Ravnatelj Mohorjeve družbe

dr. Janez Hornböck mu je zelo hvaležen. Letos — 14. julija — je dopolnil 75 let in so koroški slovenski listi lepo pisali o njem in o njegovih zaslugah za koroške Slovence. Pisal mi je, da bo letos prišel s pevskim zborom k nam na obisk, če mu bo zdravje dopuščalo. Rad bi še enkrat osebno videl svoje dobrotnike in se jim zahvalil za vso pomoč pri vzdrževanju koroških slovenskih dijakov in Mohorjevih dijaških domov.

Naj nam tudi gostovanje moškega pevskega zbora pomaga, da bo naša povezanost s koroškimi Slovenci vedno bolj tesna in živa.

Janez Kopač, C.M.

Moški pevski zbor SPB »Kočna«

Takoj po ustanovitvi Slovenskega katoliškega izobraževalnega društva »Kočna« (1909) je leta 1910 začel delovati moški pevski zbor, ki je po prvi svetovni vojni takoj spet zaživel. Že takrat je sodil med najboljše pevske zборе na Koroškem.

Navdušenje za petje je bilo v 20-ih letih v Svečah tako močno, da je poleg zbora odraslih deloval pod vodstvom legendarnega organista Jakoba Begusch še 18-članski fantovski pevski zbor. Skupaj sta štela oba zbora 33 članov. Takrat je zapisal *Koroški Slovenec*, da ima Kočna »najbolj izvežban pevski zbor na celem Koroškem. To je naša slovenska koroška Glasbena Matica.«

Ves medvojni čas je sveški zbor uspešno deloval, nastopal doma in v sosednjih krajih. V času nemške okupacije je moralo slovensko petje seveda tudi v Svečah utihniti. Toda takoj po obnovitvi republike Avstrije se je slovensko petje spet začelo živahno razvijati. Spet je poleg odraslega zbora pod vodstvom župnika Filipa Jandla prepeval fantovski zbor, vendar ne dolgo. Kmalu je zaradi političnih razprtij na Koroškem in krize v Slovenski prosvetni zvezi utihnilo petje

moškega pevskega zbora, ki je le še ob redkih priložnostih nastopil, največkrat pri nedeljskih mašah.

Šele ko je dorastel mladi rod in so se nekateri domačini po končanem visokošolskem študiju vrnili v domači kraj, se je sredi 60-ih let spet začel prebujati pomlajeni moški pevski zbor, sedaj pod okriljem Krščanske kulturne zveze. Pod vodstvom prof. Antona Feiniga je kmalu dosegel precejšnjo pevsko ravan in je bil reden gost na Koroškem, Primorskem in v Sloveniji. Posnel je vrsto domačih pesmi za celovški in ljubljanski radio in je bil nastopil tudi na televiziji. Ko je društvo leta 1979 obhajalo svojo 70-letnico, je »Kočna« kot prvi slovenski koroški zbor izdala samostojno kaseto.

Moški pevski zbor »Kočna«, pri katerem sodelujejo kmetje, delavci, nastavljeni in izobraženci, se zaveda važne vloge kot posredovalec slovenske kulture v koroški družbi in išče kontakte tudi do nemških pevskih društev. Zaveda pa se tudi važnosti domačega izročila in zato v prvi vrsti goji slovensko koroško ljudsko pesem, s posebno ljubeznijo pa še skladbe in priredbe rajnega Pavleta Kernjaka iz bližnjega Št. Ilja.

Naj na koncu še omenim, da MPZ »Kočna« redno sooblikuje v Svečah praznično bogoslužje.

Dr. Pavel Zerzer

Izšla nova knjiga

Pred nedavnim je izšla nova knjiga »Slovenia - Land of Cooperators«. Napisal jo je dr. Rudolf Čuješ, ki poučuje na univerzi sv. Frančiška Ksaverija v Antigonishu, Kanada. Knjigo je izdal »Research Center for Slovenian Culture«. »Knjiga popisuje zgodovino slovenske posojilnice J.E. Kreka v Torontu in zgodovino združenstva pri nas pred zadnjo vojno,« piše urednik Slovenske države.

Za mladino, v starosti od 14-18 let, je knjiga brezplačna, če pošljejo potrdilo o rojstvu in \$1 za poštino in zavojnino. Za vse druge je za Kanado in ZDA cena \$5 in \$1 za poštino in zavojnino.

Čeki oziroma denarna nakazila naj bodo naslovljeni na Research Center for Slovenian Culture. Naslov je:

Research Center for Slovenian Culture,
P.O. Box 393, Station 'A',
Willowdale, Ontario
Canada M2N 5T1

KOLEDAR PRIREDITEV

V »Koledar« pridejo prireditve društev in drugih organizacij, ki objavljajo v »Imeniku društev« vsak mesec. Vključene so tudi prireditve, ki so v uredniškem mnenju koristne za našo skupnost.

AVGUST

18. — SKD Triglav, Milwaukee, priredi drugi piknik.
24. — Balincarski krožek Slovenske pristave priredi piknik z večerjo na SP.
25. — Belokranjci priredijo piknik na Slovenski pristavi. Igra Tone Klepec orkester.
25. — Slovenski dom v Collinwoodu priredi letni »Povratek domov« veselico.

Od 28. avgusta do 2. septembra bo v Clevelandu in okolici nastopal Lojze Slak ansambel iz Slovenije. Seznam teh nastopov objavljamo ob priliki druge v AD.

SEPTEMBER

8. — St. Clair Rifle klub in Primorski klub priredita piknik na Lovski farmi, 6599 Ravenna Rd.
13. — Kartna zabava v korist Slovenskega doma za ostarele, v dvorani pri Mariji Vnebovzeti na Holmes Ave.
14. — Ob praznovanju 25-letnice Frank Sterletove Slovenian Country House nastopa v clevelandskem Music Hall ob 8. uri zvečer Slavko Avsenikov ansambel.
15. — Vinska trgateg na Slovenski pristavi.
15. — Oltarno društvo fare sv. Vida priredi kosilo v šolskem avditoriju.
22. — Društvo SPB Cleveland priredi romanje v Frank, Ohio.

Anton M. Lavriša

ATTORNEY-AT-LAW
(Odvetnik)

Complete Legal Services
Income Tax - Notary Public
18975 Villaview Road
at Neff
692-1172

Grdina Pogrebni Zavod

17010 Lake Shore Blvd. 531-6300
1053 E. 62. cesta 431-2088

— V družinski lasti že 82 let. —

ANDREJ KOBAL

SVETOVNI POPOTNIK PRIPOVEDUJE

(nadaljevanje)

Tu je Šahi Madžid, največja mošeja na svetu, z množico kupol in s štirimi nebotičnimi stolpi, kraljevska trdnjava mogulskega cesarja Akbarja; mesto dičijo mavzoleji, muzeji in dvorane za zborovanja. Vrtovi z umetnimi vodnjaki obdajajo starodavne stavbinske umetnine, dostopne po širokih ulicah s senčnimi drevoredi.

Anvar Ali je naju povabil na svatbo svoje hčere; priredil jo je v manjši mošaji; vršila se je z bleskom, ki preveva pravilno prestolico. Vse se sveti kot novo. Meščani so namreč s ponosom varovali starodavne dediščine cesarstev, jih čistili in negovali. Palače in molilnice so, kot da so jih postavili pred leti, ne pred stoletji: povsod svežost iz slavni dni mogulskih cesarstev. To je bilo opaziti tudi po drugih nekdanjih mestih Pakistana, a nikjer v tako polni meri kot v

Nastopi Ansambla Lojzeta Slaka v Clevelandu

Gostovanje Slakovega ansambla organizira United Slovenian Society. Vstopnice za vse spodaj navedene nastope si lahko nabavite ali pri Tony's Polka Village na E. 185. St., tel. (216) 481-7512, ali pri trgovini Tivoli na 6419 St. Clair Ave.

28. avgusta — Koncert za slovenske upokojence v SDD na Recher Ave. v Euclidu. Vstopnice po \$5 za koncert in ples.

30. avgusta — Koncert v Idora Park Ballroom, Rte. 62, Youngstown, O. Začetek ob 7. zvečer. Za ples po koncertu igra Tone Klepec orkester. Vstopnice po \$7, za otroke do 12. leta pa po \$4.

31. avgusta — »Slovenska noč s Slakom«. Večerja, koncert in ples v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Začetek ob 7. zvečer. Vstopnice po \$15, za balkon (brez večerje) po 8.30 zv. po \$7.

1. septembra — Koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Začetek ob 3. pop. Slakov ansambel in Jeff Pecon orkester igrata za ples po koncertu in programu. Vstopnice po \$7, za otroke do 12. leta po \$4.

2. septembra — »Super Slovenian Fest« na Delavskem dnevu prazniku na ADZ letovišču, Kniffen Rd., Leroy, Ohio. Igrale bodo tudi USS godba na pihala ter razne harmonikarske skupine. Vstopnice po \$4.

Lahoru.

V mestu Ravalpindi sva se po prvem obisku mudila dva tedna, a službeno le tri dni. Ostali čas je služil za izlete v visoko predgorje Himalaje in v zgodovinsko zanimive kraje.

Tik za mestom se začena govorje. Po dveurni vožnji sva prispela v gorsko letovišče Muri (Muree), katero so ustanovili angleški kolonialisti za svoje počitničarje. Odtod se nudijo razgledi na bele veličane Kašmira in na vso severozahodno Himalajo.

Čisti, redki zrak višin je nudil pogled, kakršnih ni v visokih Alpah ali v Skalnatem gorovju Amerike. Po slemenih predgorja do tri tisoč metrov višine, kjer še uspeva iglasto drevje, sva vozila z jeepom ali pa jahala na majhnih širokoplečih gorskih konjih.

Dva dni sva porabila za obiske majhnega kraja po imenu Taksila, le dvajset milj od Ravalpindija. Ta kraj je bogat na arheoloških izkopaninah. Prah in peščeni nasipi so tu pokopali davno civilizacijo tako imenovane dobe Gandara v petem stoletju pred Kristusom.

Vse nama je bilo novo, neverjetno. Stopnice so vodile od peščene površine pet nadstropij nizdol in vsako nadstropje tega mrtvega mesta ali mest je kazalo drugo civilizacijo. Vodnik nama je razlagal, da so veki uničili in s peskom pokrili nižje mesto. Človek je nad njim postavil drugo mesto in tudi to je čas pokopal in zasul.

Izkopanine so tako razkrile pet civilizacij, drugo vrh druge. In vsaka je razvila kaj novega: vodovode, tlakovane ceste in trge, hiše iz opeke, iz kamna, vsaka z znatno drugačnim stilu svoje dobe. Nadstropja so kakor kakšna knjiga razlagala nepisano zgodovino davnih nepoznanih rodov.

V trgu Taksila stoji muzej z izkopaninami iz dobe Aleksandra Velikega, ki je z vojsko prekoračil reko Indus in tu po-

stavil cvetoče grško mesto. Ne vem, če se kje na svetu najde bogatejša zbirka spomenikov iz helenistične dobe, kot je v Taksili.

Soba za sobo hrani izložbe kipov Aleksandra, njegovih vojskovodij, bogov in boginj iz grške mitologije. In vse to bogastvo je bolje ohranjeno, manj poškodovano kot kipi iz klasične grške dobe na razstavah po muzejih zahoda. Po bogastvu muzeja v Taksili bi sodil, da so Grki ostali vzhodno od reke Indusa precej rodov po razpadu Aleksandrove vladavine.

Iz Taksile sva potovala v Pešavar, kjer so me čakali službeni opravki. Pot je vodila do Atoka z mostom čez divji veletok Indus, v doline reke Kabul iz Afganistana.

Pešavar se močno razlikuje od drugih pakistanskih mest. Tu prebivajo Patani, pleme visoke rasti, sorodno s Turkomani in Afganci. Mesto iz davnih časov slovi kot trgovsko središče za osrednjo Azijo. Ogromni bazarji kožuhovin, tkanin, preprog in usnja so pričali, da ne služijo le domačemu prebivalstvu, ki je tod redko naseljeno, temveč za nakup in prodajo karavanom velblodov od drugod.

Pot iz Pešavarja zavije v griče proti zgodovinsko znanemu prelazu Kajber (Khyber). Vožnja je trajala eno uro navzgor po vijugasti cesti med kamnitimi holmi in peščinami. Tu in tam so bila v čereh med skalovjem borna selišča kolib in staj za Patane in njih črede ovac in koz.

Ustavila sva se pri največji pod vrhom prelaza. Vrsto enosobnih kamnitih zgradb so tvorile delavnice in prodajalnice pušk. Z neverjetno primitivnim orodjem na roko pilijo, vrtajo in kujejo dele in jih sestavljajo v orožje. Po nizki ceni bi lahko kupil lepo puško, vodnik pa mi je dejal, da so taki izdelki malovredni, nezanesljivi in za strelca nevarni.

Puška je tem obmejnim Patanom važen del življenja. Ženske opravljajo vse hišno in pastirsko delo, moška odgovornost pa je nositi puško in jo imeti pri sebi noč in dan. V več kolibah sem videl te možakarje, stare in mladeniče, polegati na tleh s puško namesto blazine pod glavo.

(Dalje prihodnji terek)

*10.0% Interest

Tax Deferred Investment

- No Income Tax as Accrued
- 10% Withdrawal Feature without penalty

Not Included in estate (opt.)

Contact: Frank J. Feola
1353 E. 260th
Phone 216-261-1546

*Subject to change

NEW
YORK
LIFE

